

„Кога се тиче како живе приче“, Дејан Алексић

Важно је се трудимо да будемо бољи

Ово је збирка прича коју је написао Дејан Алексић. Књига је врло необична и смешна, па сам је прочитао за један дан. Најзанимљивије је то што су главни ликови прича - управо саме приче.

Приче су смешне и поучне. Таква је „Прича од које се зева“ о дечаку Зевомиру која носи поуку о културном понашању и о томе да треба да стављаш руку на уста кад зеваш.

У „Причи о Рупи“ свидело ми се како је писац усрећио празну рупу тако што је ставио у причу. Она је на почетку била незадовољна јер није имала на чему да буде. Као и у другим причама, и у овој се писац према причи односи као да је живо биће и као да јој је он тата. Веома ми се допала реченица којом је објаснио правило живота рупа: „Када се једна рупа осећа шупље, то значи да је здравље добро служи.“ Писац је ставио рупу у причу тако да се кроз њу видела друга прича и тако је рупа имала важну улогу.

Моја омиљена прича је „Ко чита, не скита“, највише због радозналост вука и његове жеље да постане паметнији. Имао је срећу да је срео паметну буну која га је саветовала да научи да чита јер ће тако сазнати разне ствари. Од ње је сазнао да у књизи „Мали принц“ живи једна лисица и закључио да и он може да живи у некој књизи. И тако је постао део ове збирке прича.

Свака прича носи неку важну поруку, на пример да не треба да будемо размажени или да треба да смо стрпљиви. Мислим да је главна поука ове књиге дата у уводној причи и гласи „Не можемо да будемо баш увек оно што пожелимо. Важно је да смо задовољни оним што јесмо и да се трудимо да будемо бољи.“

„Кога се тиче како живе приче“, Дејан Алексић

Нека чудна књига

Данило Јовановић III2
ОШ „Свети Сава“ Београд

Име наставника Слађана Галушка 2
Број телефона 063 206378
Маил адреса sladjanagaluska@gmail.com